

erklæret det for sin Hensigt, at sælge disse Eiendomme snarest muligt. Med Hensyn til Børsen henledes Opmærksomheden paa de store Udgifter, der ere forbundne med denne Bygningens Administration og Bevogtning.

4) Overfluddet af den grønlandiske og færøiske Handel er beregnet til 30,800 Rbd., i Henhold til det paa Indenrigsministeriets Budget opførte Overflud. Da imidlertid disse Handeler staae i et saadant Forhold til Statskassen, at deres Overflud aldrig indbetales i det Finantsaar, i hvilket de ere indvundne, men først 1 eller flere Aar senere, er det indlysende, at man aldeles ikke kan gjøre Regning paa den her opførte Sum som en Indtægt, der vil falde i Aaret 1851—52. Derimod kunde der, efter hvad Udvalget har bemærket i sin Betænkning over Indenrigsministeriets Budget, være Grund til at haabe, at Handelsdirektionen i næste Finantsaar vilde indbetale det resterende Udbytte af den grønlandiske Handel for Aarene 1846—1849 og af den færøiske Handel for 1850, og disse Summer hørte derfor egentlig hjemme paa dette Sted i Finantsloven. Naar Udvalget ikke foreslaaer, at disse Summer opføres i Stedet for de anførte 30,800 Rbd., da er det dels fordi man ikke har kunnet vinde nogen sikker Overbevisning om, at det vil blive Handelsdirektionen muligt, at gjøre disse Indbetalinger, dels fordi Storstedelen af Handelsens Assurancesfonds er blevet inddragen i Statskassen, og man altsaa maa være forberedt paa, at Statskassen i denne Anledning vil blive bebyrdet med Udgifter.

Porcellainsfabriken er vel efter den Maade, hvorpaa Udvalget har foreslaaet den opført paa Indenrigsministeriets Budget, bestemt til at give en Indtægt; men da dennes Størrelse vil være aldeles afhængig af de mere eller mindre gunstige Conjunkturer for Realisationen af Fabriken's Beholdninger, og Indtægten desuden neppe vilde blive af nogen stor Betydning, antager man det for rigtigst, paa dette Sted ikke at opføre nogen Indtægt deraf. Udvalget har ligeledes paa Indenrigsministeriets Budget fremsat Forslag til Salg af Aalborg Slot og Frederiks Kirkeplads, hvorved rimeligvis en

betydelig Sum vil kunne indvindes; men da man aldeles mangler Overflad herover, har man ikke anseet det for raadeligt at gjøre Regning paa nogen bestemt Indtægt i denne Anledning.

Af samme Grund er ingen Indstilling gjort angaaende Optagelsen af de Summer, som ventes indvundne ved Salget af de Gjenstande, for hvilke Krigs- og Marineministeriet efter Fredens Slutning ikke ville have Brug.

5) Derimod indstilles, at, paa Grund af det forventede Salg af Halv Domaine, den under 2 opførte Sum, som ventes indvundet ved contant Indfrielse af eller Afdrag paa de udestaaende Fordringer, saavel som i det Hele ved Realisation af Aktiver, forhøjes med 12,000 Rbd., som er den Del af Kjøbesummen, der regnes at ville indkomme contant i Finantsaaret.

6) Da de vestindiske Aktiver udgjøre en betydelig Del af Statsformuen, anseer Udvalget det rigtigst at give en kort Oversigt over disse Aktivers Historie i Aaret 1849 og deres Bestaenhed ved sammes Udlob. Den ved Regeremancipationen foranledigede Crise gjorde nemlig i dette Aar en Revision af disse Aktiver nødvendig; herved kom ikke faa af tidligere Tidens Misgreb til Dypgjorelse; mange af Statens faste Eiendomme viste sig at have en meget mindre Værdi end den, hvormed de stod opførte i Aktivprotokollerne; mange af de Statskassen tilhørende Pantefordringer oversteg betydeligt Værdien af de Eiendomme, som skulde tjene til Sikkerhed for dem, og de personlige Fordringer maatte næsten alle regnes for aldeles uvisse. Kort — Statskassen led et meget betydeligt Tab, som ingenlunde alene var foraaarsaget ved de særegne Omstændigheder i Aarene 1848 og 1849, men for en stor Del skyldtes den tidligere Bestyrelses Kraftløshed. Man vil saaledes i hvad det blev anseet nødvendigt at foretage i Vestindien i 1849, finde et nyt Exempel paa, hvilke Tab Statskassen maa lide, naar Regjeringen indlader sig paa saadanne Foretagender paa langt fraliggende Steder.

Den 21de December 1848 eiede Staten 22 Plantager, som stod tilbogs for 954,330 v. D. 30 Ct.